

El Arco

Hwal, Kim Ki-duk (2005)

Una noia ha crescut en un vaixell al costat d'un home vell. Aquest home té l'esperança que quan sigui una dona es casarà amb ell i per aquest motiu intenta preservar-la de qualsevol contacte amb altres homes

Un cinema molt personal

L'Illa va ser la carta de presentació de Kim Ki-duk a les nostres pantalles després de passar per Venècia l'any 2000 i generar més d'un desmai entre els assistents. Tots ens vam sorprendre davant d'un cinema radical on la paraula no tenia cap importància i la imatge ho omplia tot. Començàvem a endinsar-nos en un univers molt personal ple d'éssers que arrossegaven un pesat bagatge vital amb moltes dificultats per comunicar els seus sentiments i, més encara, per elaborar-los.

Poc a poc, les seves atmosferes ens van seduir. A *primavera verano otoño, invierno... i primavera*, ens va portar a territoris on la força de la natura aconseguia commoure'ns. Un escenari perfecte per explicar-nos tot un cicle de descoberta dels sentiments al llarg de les etapes de la vida, utilitzant la metàfora de les estacions de l'any.

Hierro 3 (Bin-jip) que vam poder veure a principis de la temporada

passada, en aquesta mateixa pantalla, ens descobria la possibilitat d'estimar, fins i tot, en el cas d'éssers durament maltractats per la vida.. A *Samaritan Girl* (possiblement la millor de la seva filmografia) el director recupera la paraula i radicalitza encara més el poder de la imatge amb una història d'adolescents a la recerca del límit, d'una cruesa desmesurada que, també vam poder veure en aquesta pantalla.

Avui, amb la presentació de *El Arco*, tornarem a recuperar l'autor dels primers temps.

Hi havia una vegada...

El Arco es va rodar a La Roca de les Fades, prop de Euolwang, regió de Incheon a Corea del Sud. Allí Ki-duk va trobar un vell vaixell abandonat i el va fer reparar, després hi va fer pintar un Buda gegant que va ser l'únic decorat construït especialment per a la pel·lícula. Durant 17 dies de rodatge, 50 persones es van haver de moure en una inestable i limitada superfície.

La història que ens narra és la d'un home que acull/segresta una nena des de molt petita amb el secret desig que quan serà una dona es podrà casar amb ella. Durant molts anys la protegeix de les mirades dels pescadors que lloguen la seva barca per sortir de pesca a alta mar fins que, un dia, apareix un jove que fa trontollar les seves esperances de futur. A partir d'aquest moment ja no serà tan fàcil preservar el món que ha construït perquè els ulls de la jove ja s'han obert a l'exterior.

Un arc no és un arc...

Un arc és una arma, ens dona una imatge de força i tensió; és amenaçant i simbolitza la dominació i l'autoritat, però també pot protegir de les amenaces de l'exterior, esdevenir un instrument musical o ésser un objecte per a l'endevinació. La metàfora està servida: si tensa massa l'arc, la relació entre ambdós es trencarà.

Un cineasta de les sensacions

Les atmosferes són suggeridores, la planificació acurada, la música indiscutible, és una fusió entre sensacions i pensament però, tot i així, en aquesta ocasió, el director no aconsegueix transmetre'ns el seu missatge amb la mateixa força que en les ocasions anteriors.

Molt sovint aquells autors que ens sorprenen amb els seus primers treballs es veuen obligats a mantenir un nivell de superació molt més elevat que d'altres que comencen amb obres més discretes. Possiblement sigui aquest el cas de Kim Ki-duk i, per això, *El Arco* no ha tingut en el públic la repercussió de les seves obres anteriors.

Recomanacions molt especials

Tanmateix, si avui es troben davant la primera aproximació a la filmografia d'aquest director o al cinema asiàtic en general, he d'admetre que la pel·lícula és molt recomanable. I si en acabar la projecció volen aprofundir en l'obra d'aquest autor, els resultarà ben fàcil gràcies a la quantitat d'incondicionals del director que han propiciat l'edició en DVD de la major part de la seva filmografia.

I, per acabar, si se'm permet, aniré una mica més enllà i els recomanaré un menú degustació amb sabors i flaires exòtiques:

Un primer plat a base de la pel·lícula que avui els presentem; un segon, fred, perquè és així com s'ha de servir la venjança, i el que els recomano és *Old boy* de Parck Chan Wook i, per postres, una *delicatessen*, tot un clàssic entre les històries de fantasmes japonesos; *El más allá* (Kwaidan) de Masaki Kobayashi.

Bon profit, i si volen repetir, visitin el Festival de Cinema Asiàtic de Barcelona; segur que els agradarà.

Fitxa tècnica

Tècnics

Director: Kim Ki-duk
Productor: Kim Ki-duk
Guió: Kim Ki-duk
Gènere: Drama
Muntatge: Kim Ki-duk
Fotografia: Jan Seung-baek.
Vestuari: Kim Kyung-mi
Música: Kang Eun-il
Nacionalitat: Corea del Sud
Durada: 98 minuts
Estrena Corea del Sud: 12/05/05
Estrena Espanya: 31/03/06

Actors

Jeon Sung-hwan: Vell pescador
Han Yeo-reum: Noia
Ji-seok: Universitari
Jeon Gook-hwar: Pare de l'universitari
Shin Taek-gi: Pescador amable

Filmografia

2006
Time
2005
Hwal, El Arco
2004
Bin-jip, Hierro 3
2004
Samaritan Girl
2003
Primavera, verano, otoño, invierno ... y primavera
2002
The coast guard
2002
Bad guy
2002
Addres Unknown
2000
Real fiction
1999
La isla
1998
Birdcage inn
1997
Wild animals
1996
The cocodrile